

דברי חכמה

חברים

מילים: דודו ברק

חבר אחד לימד אותי לשיר
חבר אחד לימד אותי לשמוח
גם חברתי הציעה לי לקחת קצת
אור
ואת הרע מהר מאוד לשכוח.

היה מי שלימד אותי לבכות
היה מי שעזר לי גם לסלוח
מכל הלטיפות, העלבונות והמכות
נשאר לי רק אל תוך עצמי לברוח.
מכל החברים שלי קיבלתי את הטוב
את החיוך נתן לי החבר הכי קרוב.

קיבלתי מכולם את המיטב
את הכנות ואת מגע האושר
קיבלתי קרן שמש וירח וכוכב,
את קו הרחמים, את קו היושר.
עכשיו אני פוסע לי לאט
ומעלי זורחת לי השמש
חשבתי לי לתת פה, לכולכם, אחד
אחד, את מה שחברי נתנו לי אמש.
מכל החברים שלי קיבלתי את הטוב
את החיוך נתן לי החבר הכי קרוב.

גיליון מס. 2763 * י"ז באדר תשפ"ג * 10 במרץ 2023

כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@outlook.com עורכת: שושנה שרקי

על דא ועל הא / מעט: תחר וולפין

• פורים שמח

האירועים בעיצומם, קראנו את המגילה בכוחות עצמנו, גברים ונשים. והיום, צעדנו בתהלוכת העדלידע עם המתקנים הנהדרים מעשי ידיהם של יבין בן רשף, שוני וואלאך ונעמי בן אמוץ!!! והיו כמובן גם הקרנבל וההפעלות של המכינה.

• פורים שמח – זיג בוקס

אינני יודעת כמה מהאוכלוסיה שלנו מכירים את המוסד שקראנו לו פעם "זיג בוקס". אתם יודעים מה זה זיג? זיג זאת הצגה היתולית, מין מערכון כזה, סקץ', שיש בו לא מעט אלמנטים של אימפרוביזציה (כי עד החזרה האחרונה, ערב לפני המופע, עוד לא היה סגור לגמרי, או בכלל, מה הולך להיות בהצגה למחרת (IT WILL BE ALRIGHT ON THE NIGHT), וכמובן מופיע בו גם השפם שאלק קולינס מדביק מתחת לאף המיוחד שלו.

אז זהו זיג, אבל מה זה זיג בוקס? זיג בוקס זה חדר, בצריף או מתחת לבמה של האולם, שבו יש מחסן תחפושות. בכל שנה, אחרי ט"ו בשבט מתחילים לפתוח את הזיג בוקס, כדי שאימהות שאינן מפליאות ביצירת תחפושות במו ידיהן (למשל אני) תוכלנה למצוא בהן תחפושות לילדים.

יומיים לפני מסיבת הפורים של המבוגרים, היו החברים מתחילים לחפש להם תחפושות בזיג בוקס, והחיפושים היו נמשכים עד 5 דקות לפני התחלת המסיבה.

היום, כמו דברים אחרים שחלפו מן העולם שלנו, גם הזיג בוקס כבר לא קיים. אבל יש לו חלופות מודרניות:

- קונים בעלי אקספרס (כדאי להתחיל כבר יום אחרי חנוכה, כדי שיגיע בזמן). ומיד תראו גם אזהרה.
- קונים בחנויות יד שנייה, כולל אצלנו.
- והכי מודרני: בקבוצות הווטסאפ: "למי יש מעיל ארוך בצבע ירוק, גודל 42? אני צריכה אותו למחר". וכך קבוצות הווטסאפ שאני חברה בהן מלאות בשוק "קח תן" של תחפושות. החל מיום אחרי מסיבת הקיבוץ, יתחילו הבקשות למתכון טוב לחרוסת.

• אזהרה

אזהרה זאת היא לגבי העוקצים שאנשים תמימים נעקצים בהם: הודעת ווטסאפ או אס אם אומרת: "שלום, זאת הודעה מדואר ישראל (או ממישהו אחר), מחכה לך חבילה אצלנו, ואתה צריך לשלם עבורה מכס 5 ₪. נא לרשום לנו את מספר כרטיס האשראי".

אופס!!!

אל תתנו להם את מספר כרטיס האשראי שלכם, גם אם במקרה אתם באמת מחכים לחבילה שהזמנתם לפני חודש.

ובכלל המנעו מלתת את מספר כרטיס האשראי בטלפון!

ברגע שמסרתם את כרטיס האשראי, נפרדתם מאלפי שקלים!

ראו הוזהרתם.

• לימון או לימונדה

בצער רב קבלתי את הידיעה שעץ הלימון שלי עומד לעבור טיפול נגד מזיקים, טיפול שימנע ממני ומאחרים ליהנות מהלימונים שעליו, אשר בימים אלה ממש הם בשיאם.

אחרי הטיפול, נצטרך לחכות לפחות 35 ימים לפני שנוכל שוב ליהנות מהלימונים ולעשות מהם לימונדה, אבל אז כבר נהיה בשולי העונה, ואז גם נהיה אחרי הרוחות העזות שתבאנה אלינו ותפלנה את הלימונים לארץ.

הלימונים הנושרים לאדמה, הם הלימונים הכי בשלים והכי עסיסיים, ולכן אני, בדרך כלל, לא קוטפת אלא אוספת את הלימונים מהאדמה. הפעם אצטרך לוותר על האיסוף...

אני מקווה שבזה שהעץ שלי ועוד עצים רבים ברחבי הקיבוץ יעברו את הטיפול האגרסיבי הזה, יינצלו הפרדסים שבאזורנו.

• פרידה מעין יה ניר

השבוע נפרדה מאתנו עין יה ניר, בת זוגו האהובה של טומי עמית בעשרות השנים האחרונות.

אחרי מותו של טומי, העדיפה עין יה לחזור לקיבוץ שממנו באה אלינו, ליגור, לבית הסיעודי, אל חברותיה מהימים ההם.

שנים יפות וגם קשות עברו כאן על עין יה, ימים קשים עברו עליה בשנה האחרונה, ובמיוחד מאז לכתו של טומי. אבל אני זוכרת אישה אינטליגנטית אוהבת ספר, שכיף לדבר אתה על הרבה דברים ובעיקר על ספרות עברית.

מאחלת לך, עין יה, ימים טובים ביגור.

ולכל קוראינו בכפר, בעיר ובעיקר בחו"ל (רבים מהקוראים שלנו נמצאים בחו"ל) - שבת שלום

תמר וולפין

מהפכה של שמחה

שיר של ליאור נרקיס ועומר אדם

אלוהים, אלוהים
רק תשמור על הרוקדים
תחבק אוהבים
שתמיד נהיה שמחים

מהפיכה של שמחה
כי כולנו משפחה
ונרקוד בטירוף
כי הגיע זמן לעוף
מעכשיו רק שמחה
משקיעה ועד זריחה
השתגענו, מודים
אם שותים כן רוקדים

שלום ריטה/תמר/ אלי

ברצוני להגיש התנגדות לתכנית החניות שהוצעה.

מעבר להתנגדות האישית לריבוי החניות סביב ביתה של רות נאי ז"ל ללא שום תכנית של גינון או גידור- זיהום האוויר שיגרם מחניה ציבורית צמודה לבית בצד המזרחי והדרומי הוא חסר התחשבות כלפי כל הדיירים בסביבה ומחדל רציני של המתכנן . בעוד שהנכם דוגלים באזורים ירוקים בשכונות אחרות.

כמו כן, אני מוחה על תכנון חניה מרוחקת מביתם של קבוצת אוכלוסיה מבוגרת והמתבגרת, החיה בשכונת המדרג הצפוני, ואי מציאת פתרון המאפשר גישה לרכבי חרום!!!

התרעתי על כך לפני 4 שנים שאבי חלה ונזקק לאמבולנס שחש לא טוב, וביום פטירתו שנשאו באלונקה את גופתו שטולטלה בעליה החדה ונשמטה ממנה, מחזה שאיני מאחלת לאף אחד. (סליחה על שיתוף החוויה האישית אך אולי על ידי המחשה ויזואלית תהיה הבנה רגשית).

אני רוצה למחות על הוצאת אלפי שקלים ! בתכנון אדריכלות נוף -שכאמור לא יתבצע בשנים הקרובות מפאת חוסר תקציב !

התכנון נראה כחזרה על אותה טעות שנעשתה בתכנון הפרצלציה - על ידי מתכנן שלא חי בקיבוץ ולא עשה חקר ראוי.

חברים יקרים אני מניחה שישנן טעויות נוספות שיש לבדוק ולהאיר אנא אל תתעלמו כי מחר תצטערו.

אציין שאין בכוונתי לפגוע אישית באף אדם, ואם כן, היא נובעת מחוסר ידיעה על התהליך וסליחתי -המטרה לפקוח עיניים למנוע החלטות סופיות לפני שיהיה מאוחר מדי והרי לשם כך מפרסמים את התכנית .

תודה

בברכה

אלינועה בר דוד

מכתב תשובה לאלינועה

שלום אלינועה

תודה על הערותיך ונזמין אותך לדיון מחודש בוועדת תכנון על מנת שתציגי את עמדתך.

מגרש החניה על גבי המקלט הישן ליד בית אמך ז"ל תוכנן במטרה לפתור את מצוקת החניה בשכונה, אשר תתעצם עם הסדרת הדרך המובילה לבריכה.

המגרש אותר והומלץ ע"י מתכנני התב"ע כמתאים לחניון קטן ותישמר מולו רצועת גינון בינו לבין הבית.

אנו מודעים לבעיות הקיימות בשכונת החרמון, וניסינו לפתור אותן ככל יכולתנו במסגרת השינויים האפשריים.

בתכנון הנוף הושקעו מאמצים רבים. התכנון כולו עובר כל הזמן דרך צוות התב"ע, וועדת תכנון ועובר שיתופי ציבור.

נשמח לראותך!

ארז מירב

בשולי הביקור של ראש הממשלה ובעלה ברומא

הנסיעה המתריסה של משפחת נתניהו לסופ"ש ברומא שכוללת שכירת 60 חדרים בעלות של 750,000 ש"ח על חשבוננו כבר לא מפתיעה אף אחד, בעיקר לאחר שהכנסת עסקה בסדר יומה העמוס בחוקים הקשורים ישירות בהטבות למשפחת נתניהו. תשלום עבור הבתים, אישור לקבלת תרומות (עד שהחוק עבר זה נחשב לשוחד, אבל היי המיליונר זקוק לנדבות כדי לשלם לעורכי דין, הלב נשבר ממש) למשפט ועוד. אבל בשולי הביקור התרחש סיפור קטן של מחאה שהעיד על כך שהמחאה נגד נתניהו התרחבה גם לרומא. וכך כותב אורי משגב:

אולגה דליה פדואה התבקשה לתרגם סימולטנית את נאומו של נתניהו בבית הכנסת ברומא, וסירבה. במכתב התשובה שלה כתבה: "לא זו בלבד שאינני שותפה לדעותיו הפוליטיות של נתניהו אלא שהנהגתו מסוכנת ביותר בעיני בכל הנוגע לדמוקרטיה בישראל. יתרה מזו: אם אסכים לשתף פעולה בתרגום דבריו, ילדיי לא יסלחו לי. ניסיתי לשכנע אותם שמדובר בעניין של עבודה בלבד, ושאם אסרב, המחווה שלי לא תשנה כמעט כלום – אבל הם לא היו מוכנים לקבל שום הסבר. הם הדהימו אותי: בדרך כלל נדמה שיש להם תקוות מועטות מעתיד המין האנושי בתקופה בעייתית וסוערת כמו זו, והם תמיד מעודדים אותי לקבל על עצמי עבודות חדשות. אבל במקרה זה הם היו נחושים: לא משתפים פעולה עם מי שמקדם עקרונות פשיסטיים ומדכאי חופש, פשוט לא עושים את זה. החלטתי להקשיב להם".

ליום האישה הבינלאומי

1. מהרבה בחינות ושלא לטובתה מקדמת דנא הועידה התרבות האנושית לאישה שלושה תפקידים מהותיים בחיים: קדושה, קדֶּשָׁה ומכשפה. לפעמים קורה שאישה אחת נתבעת למלא את שלושת התפקידים בעת ובעונה אחת.
2. נשים ממלאות תפקיד של אישה, בת-זוג, אם, בת, אחות. ואיפה היא עצמה בכל אלה? אהההמ, או קיי ניתן לה יום אחד בשנה שבו נישא אותה על כפיים, נשכיח ממנה את העובדה שהיא ממודרת, שקולָה בערווה, שאסור להרבות איתה בשיחה, שמשכורתה נמוכה ממשכורתו של גבר, ושהנחנו לה תקרת זכוית עבה ובלתי שבירה מעל לראשה.
3. לאה גולדברג שסבלה קשות ורבות מהתנשאות מועדון המשוררים העברי הגברי על המשוררות העבריות, כתבה את השיר "אלוהי" כהיפוך תפקידים כפול: מצד אחד היפוך תפקידים בין אלוהים לאדם, ומאידך ועל הדרך גם היפוך תפקידים בין האל ה"גברי" למשוררת ה"אישה".

3. אלוהי | לאה גולדברג

את אלהי, ראיתי בקפה
הוא נתגלה לי בעשן סיגריות
נכה רוח, מסתלח ורפה.
רמז לי עוד אפשר לחיות.

הוא לא היה יפה כאהובי (לא לא לא)
קרוב ממנו, ואמלל
כצל שקוף של אור הכוכבים
הוא לא מלא את החלל.

לאור שקיעה חור ואדמדם
כמתודה על חטא
לפני מותו
ירד למטה, לנשק רגלי אדם
ולבקש את סליחתו.

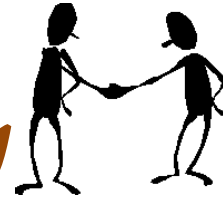
4. לאה גולדברג, דיוקן של משוררת.

פינת הקריקטורה השבועית: משלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים.
חוק התרומות עבר בכנסת...

נעים להכיר / יובל עזריה

והשבוע: אודי אגם

גר בשכונת הצאן ברחוב הכלנית

איך הגעתי לקיבוץ?

אודי עם ה"מתלהבת" מהפנט ילדים

אני יליד חדרה. ב-1979 כשהשתחררתי מהצבא רציתי להיות במקום שאני אוהב, שאני אוכל להרגיש בו קצת חלוצי, שיתאים לאופי שלי. הצטרפתי לגרעין המייסד של קיבוץ קדרים והייתי מחלוצי הקיבוץ כשהוא רק התמקם לראשונה (קדרים התמקם תחילה מצפון לכביש לכרמיאל בסמוך למחצבה). כשהיו מפוצצים סלעים במחצבה, אצלנו נפלו אבנים. אז הוחלט שבמקום לעצור את המחצבה, יותר מועיל למדינה שיעבירו את הישוב למקום בו הוא שוכן עד היום. התנאי לקבלתי לקיבוץ היה ויתור על כל נכסי ומשכורתי וכניסה כחבר עם הבגדים שלגופי בלבד.

מאוחר יותר הכרתי את דנה וכשהחלטנו להתחתן ולהביא ילדים, קדרים עדיין לא היה מקום מסודר לגדל בו ילדים ואפילו חשמל לא היה. כך החלטנו להגיע לקיבוץ של דנה, לכפר הנשיא.

מה אני עושה בחיים?

היום אני פנסיונר אבל אני עדיין מעסיק את עצמי בתחומי עניין שונים. בעבר עבדתי בענפים שונים בקיבוץ. אחד הענפים היה מרכז לגידול צמחי מרפא. בשנות השמונים הגיעו מאנגליה ברנדה והארי סמיט, שני הרבליסטים ואוהדי ישראל. הם חיפשו מקום לגדל בו צמחי מרפא ומצאו שבכפר הנשיא יש תנאים טובים לפרויקט שלהם. כך הוקמה חממה לגידול צמחי מרפא במקום שבו היתה עד לא מזמן המשתלה של נונה. לענף היתה תרומה משמעותית להתפתחות תחום צמחי המרפא בארץ. הם אלו שהביאו לארץ בפעם הראשונה את האלוורה שכולנו מכירים. גם גילו שבגידול צמחי "בן חרצית" שמטפלים במיגרנות, הגידולים בקיבוץ הפיקו את אחוז החומר הפעיל הגבוה ביותר בעולם. הקיבוץ גם ייצר תרופה נפוצה מאוד שנקראה: "מרגיעון".

בהמשך הייתי מרכז התחנה ההידרואלקטרית של כפר הנשיא. למי שלא מכיר זוהי טורבינה שמייצרת חשמל ממים שזורמים דרכה. לצורך התפעול שלה נוצר אגם מלאכותי שחלק ממי הירדן מוסטים אליו ולאחר שמזרימים אותם בטורבינה הם חוזרים לנהר. עבדתי בתחנה 20 שנה ואהבתי מאוד את העבודה משום שכל יום ציפתה לי תקלה חדשה, אבל אני ראיתי בתקלות כהפתעות וחדות שצריך לפתור. התחנה ההידרו אלקטרית מייצרת חשמל באופן ירוק ואף תורמת לסביבה בדרכים ישירות ועקיפות: יצור חשמל "ירוק" במקום שימוש בתחנות מזהמות, המים שמוזרמים בתחנה עוברים סינון וכך מנקים משמעותית את המים המוזרמים לנהר ולכנרת בעיקר מפסולת פלסטיק, יצרנו פינות תיירותיות נקיות ועוד. בתחילת ההקמה היתה מחאה סביב הנושא אך מי שיזמו אותה היו גופים עם מניעים כלכליים שגייסו לצידם גופים "ירוקים". היום אפשר לומר שהתחנה יותר תורמת לסביבה מאשר פוגעת בה.

היום כשאני בפנסיה ומכיוון שאני אדם בלתי שגרתי ואפילו אנטי-שגרתי, אני מנסה כל יום להמציא את עצמי מחדש בתחומים רבים ושונים. אני פעיל בטיסה במועדון הדאיה במנחת מחניים, בכל שבוע אני יוצא לטיול ארוך לפחות ואני אוהב לתקן דברים. תיקון דברים הוא כמו חידה או תשבץ בשבילי, אבל בעוד בתשבץ אתה ממלא דף, בתיקון - פתרון הבעיה מייצר משהו מוחשי שמועיל לי או למישהו אחר וזה משמח אותי יותר.

קרובי משפחה בקיבוץ:

אני נשוי לדנה ויש לנו שישה ילדים ושישה נכדים. כיום אף אחד מהם לא גר בקיבוץ אבל אנחנו מקווים שאורה תחזור לגור כאן אחרי שתסיים את השירות. ההורים של דנה, הנרי ויעל שפרונג הם מותיקי הישוב וגם אחיה תמיר גר פה.

כמה מילים על הקיבוץ:

האנשים בקיבוץ מאוד מיוחדים. כשגרתי בקדרים והייתי מגיע לבקר את דנה הרגשתי אנרגיה ממש טובה ואנשים טובים וזה משהו ששבה את ליבי. בתקופה ההיא זה לא היה ככה בכל הקיבוצים שבהם תמיד היתה חשדנות גדולה כלפי זרים.

אני מאוד אוהב את הקיבוץ גם בגלל המיקום הקרוב שלו לטבע שאני אוהב, במרחק קצר מאוד מנהר הירדן, מהחרמון, מיערות והכנרת וגם שדה התעופה בו אני טס עם הדאון נמצא ממש פה.

משהו שאני רוצה לספר:

כילד מאוד אהבתי מוזיקה וגדלתי להיות אדם מאוד מוזיקלי. אני זוכר שכשגדלתי בחדרה היתה חנות לכלי נגינה ובחלון הראווה הוצגה מפוחית שתמיד שבתה את ליבי אבל הרגשתי שזה מעבר למה שמותר לי לבקש. כשהייתי בצבא קניתי לעצמי את המפוחית הזו אבל גיליתי שהיא מסוגלת לנגן רק את "לדוד משה היתה פרה" ☹️. אני לא אוהב תווים ולא למדתי לנגן ולכן לא ידעתי שלכל מפוחית יש סולם משלה ולכן אם רוצים לנגן מגוון של שירים צריך סט שלם. לאט לאט לימדתי את עצמי משמיעה בלבד. שמרתי בתיקיות שירים שרציתי לנגן לפי חלוקה לסולמות וכך התאמנתי הרבה. יש לי אינטואיציה פנימית לשמיעת מוזיקה וניגון ופיתחתי שיטה ללמידה עצמית. אני מנגן הרבה תוך כדי נסיעה. בהתחלה ניגנתי בעיקר לעצמי אבל לפני כמה שנים היתה חתונה בבית אורן עם כליזמרים והחלטתי לנסות להצטרף אליהם ובסיום קיבלתי הרבה פידבק חיובי וזה פתח אותי להתנסות בג'אמים וניגונים בצוותא.

לפני כ 20 שנה, המצאתי את המתלהבת, זוהי בעצם כירת בישול וצלייה שעובדת על עץ. היא רשומה כפטנט אבל אני לא מייצר אותה בהיקפים מסחריים. אלא רק בבודדים לפי דרישה.

סבא שלי היה נפח וכשהייתי ילד בכיתה א' עמדתי שעות מוקדם מהצורה שהאוויר היה מלבה את הפחמים ומתיך את הפלדה.

בשרותי בחיל האוויר למדתי איך שינו את מנוע הפנטום על מנת שלא ייצר עשן שחור ויתגלה ממרחקים. וישמתי את הבעירה המשנית במתלהבת. היא באמת לא מייצרת עשן אבל עדיין לא טסה. היא דומה לתא בעירה של מנוע סילון שהדלק שלו הוא עץ והמדחס שלו חשמלי.

מעבר לתפקודה הפשוט כגזייה על עץ, נתגלתה לי המתלהבת כגורם חברתי ותרבותי. הייתי אדם מופנם וסגור וכשהתחלתי לעבוד עם המתלהבת בשטח, אנשים התחילו להתקבץ סביבי וגיליתי שסביב מדורה קטנה, לכולם וגם לי נעים לשבת, לדבר ולהיפתח. אז זו מטרה בשבילי, לתפוס מדי פעם עוברי אורח בשבילים ולהושיב אותם לשיח קצר.

בשיח כזה יש לי הזדמנות. להפיץ רעיון שימושי קטן, איך לעשות את העולם יותר טוב. אם כל אחד יעשה לפחות מעשה טוב אחד ביום הרי שמשו יזוז לכיוון החיובי וביחוד אם זה נוגע בבן אנוש יש סיכוי רב שהאנרגיה החיובית תהדהד הלאה.

אני רוצה לשתף אתכם בסרט על דאייה שיצרתי לא מזמן מטיסות דאייה שונות מלוות במוזיקה קלאסית מתאימה. חפשו ביוטיוב : **gliding galil 107**

תודה רבה אודי, נעים להכיר !

* חזרתי לכתוב אחרי זמן רב מאוד שלא הצלחתי להתפנות לכך. אני מאוד נהנה מהכתיבה ובעיקר מההיכרות ומהסיפורים שאנשים חולקים איתי ואני מודה לכל מי שמסכים. אם אתם רוצים שאכתוב עליכם בפינה אנא פנו אלי או כוונו אותי למי שאתם רוצים שאכתוב עליו.

אני מעריך מאוד את תמר ודודו על הפינה הקבועה שהם מחזיקים. זו הנאה גדולה לכתוב ולשתף אך זה דורש גם אנרגיה רבה ואני מסיר בפניהם את הכובע.

יותר מכול אני מודה לשובנה על ששמרה לי מקום, דרכנה אבל לא לחצה, ועל האופן שבו היא מקפידה על רציפות העיתון החשוב הזה.

תודה

יובל עזריה

* תודה לך יובל שחזרת אלינו עם ראיון יפהפה כהילכתך.

המערכת העורכת והקוראים; מחכים לבאות. כזה כיף להכיר מחדש אנשים שחיים איתנו בינינו, להכיר קצת יותר לעומק ולרוחב. כל אדם עולם.

נתברכנו. שושנה שרקי.

מכוניות דומות לאנשים. כל היום אנחנו מתרוצצים, ממהרים מפה לשם, מתקרבים, כמעט נוגעים, אבל מגע אמיתי כמעט שלא נוצר. כל כך הרבה כמעט, החמצות. כל כך הרבה כמעט. מפחיד, אם חושבים על זה.

ג'ונתן קו. מתוך הספר "הפרטיות האימה של מקסוול סים"

10.3 פרנקי גליק

טל אשחר

12.3 חנה שמוקלר

14.3 נדב קורנבליט

15.3 אלון אנטיס

אביבה לינטון

ענבר ברגר

16.3 קולט אמויאל

לכל החברים, התושבים, בני המשק באשר אתם שם,

Save the date

רישמו ביומנים

חג המשק ה 75
(יובל וחצי)

יתקיים ביום שישי
ה 21 ביולי 2023

© CanStockPhoto.com - csp72278088

ויהיו גם אירועים ביום שלמחרת.

שחקנים, רקדנים, זמרים, המעוניינים להשתתף במופע
מתבקשים לפנות לשרה מרקוסון 0524517319

וצאת תרבות

משולחן העורכת / שושנה שרקי

דלת | עידית ברק

אדם זקוק לפחות לדלת אחת
 לפתח את מה שסגר
 להכנס כדי לגלות
 לצאת בשביל לחפש
 לסגר על מנת להניח
 אדם זקוק לדלת אחת
 לתלות עליה שלט
 לקרא לה בשם
 אדם זקוק לדלת
 כדי שיוכל לנקש עליה ביד רכה
 לשמע מישהו בצדה השני
 עונה לו: יבוא

